

ARNHEMSCHE COURANT

DINGSDAG 3 JANUARI.

De prijs der Advertentiën die geschild uifmaal wordt uitgegeven, dien wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag is 15 centen per drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een tot twintig regels 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor de plaatsing.

Waar schrikbeelden de heer VAN HALL niet al van een onafhankelijk en onafhankelijk ministerie spreekt.

De meeste leden der Kamer niet in de ambtenaren van het openbaar ministerie slechts werktuigen van het algemeen bestuur; zij maken hen tot zoo vele springen, welke alles aan den minister verklikken en de wet niet met hunne eigene oogen, maar door den duisteren bril van den minister van justitie beschouwen moeten.

De gronden, welke voor de onafhankelijkheid der openbaar ministerie pleit, spreekt even luide voor hen. Het openbaar ministerie is het wakend oog der wet, welke iedere overtreding daarvan aan den regter ter openbaaring voorstelt. Het is, niet minder noch meer dan de regter, een deel van het uitvoerend gezag. Beide zijn werkzaam aan het ten uitvoer leggen der wet, hoewel niet op gelijke wijze.

Uit het ontwerp kon men begripen, dat de verdediging dier verkeerde beschouwing van den aard van het openbaar ministerie het hoofd-thema van de ministers redevoering zijn zoude. Hij maakte daarop enkele variatiën, welke meestal in *petitiones principii* bestonden, en in verwijzingen op antecessorische tijden gemakkelijker de den toelating waarvan de minister eenen benigen afkeer heeft.

De minister verklaarde de afzetbaarheid der ambtenaren van het openbaar ministerie door een enkel koninklijk besluit beslist *dringend, gebiedend* noodzakelijk, hetgeen bij de Kamer eenige verwondering wekte, dewijl de minister eenige oogenblikken te voren verklaard had, over niet een enkel ambtenaar van het openbaar ministerie te klagen te hebben.

Enigzins kluchtig was het, bij die gelegenheid den minister van zijn *gehechtheid aan beginsels* te gevende redevoering te hooren spreken. Minde kluchtig vonden hij het, dat hij aan de Kamer vertelde, dat hij in 1827 even weinig als in 1842 den aard van het openbaar ministerie begreep. In vijftien jaren tijds is de heer VAN HALL dus niets voortgegaan. Helo!

De ambtenaren van het openbaar ministerie moeten onafhankelijk zijn, zegt de minister, want ik ben het ook. Dat is zeker zeer treurig voor Zijne Excellentie; maar zou bij den geheel verschillenden aard dier betrekkinge, de een niet zeer wel afhankelijk, de ander onafhankelijk kunnen zijn? Neen, is het antwoord van Zijne Excellentie, want de minister van justitie staat aan het hoofd van het openbaar ministerie. Dat is nu meer dan kluchtig; meer dan vreemd. Bij welk regterlijk college neemt de heer VAN HALL dan wel eens afschijven, bij welk loef hij requisitoiren? Wanneer hij eens de wetheid dier stelling wilde beproeven en bij den Hoogen Raad, aan het hoofd van het parket zitting nemen, gelooven wij, dat het college spoedig zeggen zou: „manneken, wij kennen u niet, wis zoo goed hen te gaan of wij zullen verplicht zijn u door den deurwaarder buiten de kamer te laten zetten.” Indien de minister dan opstonden sprak, „zich op zijne be-

trekking beriep, zou de Hooge Raad, wanneer die zoo veel geduld nemen wilde, hem wel eens kunnen antwoorden, dat de werkzaamheden van het openbaar ministerie van geheel andere dan die des ministers is; dat deze geen lid der regterlijke magt is; geen, hij de wet onbekende opper-procureur-generaal is; dat hij alleen den koning bijstaat in het ontwerpen van wetten, welke op het regt betrekking hebben en in alles wat de administratie betreft; doch de ambtenaar van het openbaar ministerie administreert niet.

„Doch hoe — zegt de heer VAN HALL — moet het dan gaan met mijne ministeriële verantwoordelijkheid? Hoe zal ik aansprakelijk zijn voor ambtenaren, die geheel zelfstandig kunnen handelen? Verbeeldt u elf ondegende procureurs-generaal en even zoo veel of meer nog ondegender advokaten-generaal, die maar volstrekt niet in de wet kunnen lezen, wat ik hun verhaal dat er in staat. Is in zulk eenen staat eene regelmatig en krachtig werkende uitvoerende magt denkbaar? Gelukkig dat de bezorgheid des ministers hem de gezonde reden doet vooruitloopen, want voor die handelingen van het openbaar ministerie is hij even weinig als voor die der regters zelve verantwoordelijk. Niemand zal hem daarover aanspreken.

De profetische geest, welke den minister bezielde, deed hem, in het ontslag der leden van het openbaar ministerie niet eens op een *vonnis*, maar enkel op eene voordragt van den Hoogen Raad, in de toekomst eene volslagene anarchie ontdekken. Wij weten niet wat wij hier meer bewonderen moeten, den scherp blik des ministers of het groot vertrouwen, dat zijne woorden op den Hoogen Raad verraden, uit wier voordragt hij anarchie vreest.

De heer VAN HALL was in eene onaangename stemming. Allerlei schrikbeelden schiep zijne ontstelde verbeelding zich van die gevorderde onafhankelijkheid van het openbaar ministerie. Aan dien koortsachtigen toestand mag misschien mede toegeschreven worden, hetgeen de minister nog verder over onafhankelijke ambtenaren voordroeg.

„Ik ken in ons regt, buiten den grondwettigen een onschendbaren koning, aan niemand eenige wettelijke onafhankelijkheid toe dan aan de leden der Staten-Generaal en aan de leden der regterlijke magt.” Hebben de afelinge beelden, welke de minister zich van de toekomst vormde, het ijsselijke eenen anarchie hier zijn schraander doorzigt niet een weinig beneveld en vele anderen doen vergeten, wier onafhankelijkheid aan geene bedenking onderhevig is? Wij noemen slechts de leden der rekenkamer, de provinciale staten, de gemeente-raden, de kiezere-collegiën, enz. Of zou de heer VAN HALL aan deze allen onafhankelijkheid ontkennen? Volgens zijne woorden ja; doch men houde het er voor, dat hij die in het ijen der koorts sprak.

Op eene aanmerking van den heer BRUCE, heeft hij zijne gezonden, met betrekking tot de ministers, zoo wat ingetrokken. Deze zijn nu wel afhankelijk, doch maar gedeeltelijk; want zij zijn niet verplicht om iets onwettigs te doen, dewijl zij hun ontslag kunnen nemen. De heer VAN HALL heeft ons geleerd wie afhankelijk zijn; waarom

heeft hij nu niet tevens hen opgenoemd, wier afhankelijkheid zoo groot is, dat zij hun ontslag niet mogen nemen, maar volstrekt verplicht kunnen worden om iets onwettigs te doen?

Waarlijk; de heer VAN HALL beschouwde de zaken van eene veel te donkere zijde. Hij mag zich gerust stellen. De zaak zal zoo erg niet loopen.

Buitenlandsche berichten.

GRIEKENLAND.

De Times berigt: »Brieven uit Athene, van den 7den december, melden, dat de nieuwe minister van financiën, de heer Lilleverg, aftreden en de koning nog niet bij magte geweest is, deszelfs plaats weder te vervullen. Ieder, wien de hij portefeuille aanbod, weigerde dezelve, en men geloofde, dat zij, ten slotte, aan eenen Franschman, zekeren Guezin, die vroeger commissariaat-schrijver te Navarino was, zoude opgedragen worden. Volgens gemelde brieven bevindt de Grieksche schatkist zich in staat van bankroet; de beambten hebben in drie maanden geene betaling ontvangen en Griekenland nadert hoe langs zoo meer eene bedenkelijke crisis.»

ZWITSERLAND.

Geneve. De »Courrier de Geneve» zegt: »Men verhaalt tamelijk luide, dat er eene zamenspanning tegen de zekerheid van den staat bestaat, en dat de rustverstoorders het plan zouden hebben, om bij nacht en bij verrassing te handelen; zij willen, naar men zegt, de leden der regering gevangen nemen, zich van het raadhuis en de stadspoorten meester maken, eene voorloopige regering instellen, enz.» Het conservatieve blad roept tot waakzaamheid op, zonder evenwel veel aan het gemelde gerucht te hechten, en voegt er bij, dat, naar geloofwaardige berichten, de handlangers der zamenzweersers het landschap afstapen, maar over het algemeen niet gunstig ontvangen worden. De nieuwe »Voix du Peuple» zou in regstreekschen zin tot opstand oproepen. De »Revue de Geneve», het orgaan van James Fury, verklaart de tijdingen van den »Courrier» over het bestaan eener zamenzwering in het kanton Geneve, voor een sprookje.

DUITSCHLAND.

Jena, 24 dec. De hier sedert twee jaren woonachtige dr. Prutz is door den censor alhier, den major Müller, in een regtsgeding gewikkeld, dewijl Prutz het laatste vers van het op het Dahmannsche afscheidsmaal voorgedragen feestgedicht, hetwelk door den censor afgekeurd en doorgeschraapt was geworden, met misleiding des censors, toch aan den druk heeft weten over te leveren. De Weimarsche lands-directie, bij welke major Müller zijn beklag heeft gedaan, en welke aanvankelijk het noodige onderzoek had ingesteld, heeft zich niet competent in die zaak verklaard, en het proces aan de landsregering overgegeven, waardoor deze aangelegenheid eene voor den dichter bedenkelijke wending erlangd heeft. De uitspraak van de regering zou ook reeds, naar men uit goede bron verzekert, geschied, en dr. Prutz tot 6 weken crimineel arrest veroordeeld zijn. Voorzeker is dit vonnis alleszins wat hard. Dr. Prutz bevindt zich tegenwoordig met zijne jonge vrouw in zijne vaderstad Stettin.

PRUISSEN.

Berlijn, 21 oct. Begeristeren stroomde eene buitengewone menigte, katholieken zoo wel als protestanten, naar de katholieke kerk alhier, dewijl het gerucht zich

verspreid had, dat een monnik uit Paderborn, pater *Henricus Gosler*, aldaar prediken zou. Daar men dacht, dat hij eene bekeerings-predikatie tegen de Evangelische godsdienst houden zou, zoo was de toevloed ongemeen. Men had zich intusschen vergist, aangezien de leeraar zich, met betrekking tot de protestanten, zeer gematigd uitliet en opzigtens de protestantsche godsdienst zich slechts den wensch veroorloofde, dat er slechts één herder en ééne kudde in het christendom zijn mogt.

ENGELAND.

Londen, 28 dec. Het wordt hoog noodig, dat de gebeurtenissen in Spanje eenig meerder vertier aan de Engelsche fabrieken komen bezorgen, want de nood is nagenoeg ten top; zie hier wat dezer dagen *O'Connell* in eenen brief aan eenen zijner vrienden schreef:

«Het is niet mogelijk den tegenwoordigen toestand van Engeland, en de toekomst, die men ons voorbereidt, gade te slaan, zonder van angst en schrik te beven. Nog nauwelijks is Engeland het inwendig oproer te boven, of, zoo ik vrees, heeft het eenen veel ergeren schok te duchten, en dat wel eenen schok, die door geene steenen muren te bedwingen is; te weten, het afschrikkelijke oproer van den honger.»

Dit, zal men wellicht zeggen, is de taal van *O'Connell*, die misschien niet ongaarne beweging in Engeland zou zien; maar ook de *Globe* bevestigt dit angstig voorgevoel op de volgende wijze, in een artikel, bijzonder over de stad Paisley handelende:

»De noodlottige toestand, in welken de stad Paisley verkeert, begint ernstige zorgen te verwekken. Elf duizend menschen zijn daar in de uiterste nooddruft gedompeld. Nog nauwelijks blijft hun eenig leven: het leven genieten, doen zij niet meer.

»De regering dier stad heeft verklaard, niet langer voor de handhaving der orde en de veiligheid der bezittingen te kunnen instaan, daar een niets in de gegeven omstandigheden de gemoederen tot het uiterste kan vervoeren.»

Voegt men hierbij, dat een aantal andere steden in een gunstiger omstandigheden verkeert, zoo kan men nagaan hoe groot de spanning over het algemeen is.

FRANKRIJK.

Parijs, 29 dec. De zitting van het hof van assijsses van 28 december in de zaak van *Marcellange* is de laatste van deze akelige gebeurtenis geweest. De jury heeft op de twee voorgestelde vragen een verdict van schuldig uitgesproken. Dientengevolge is *Bresson* ter dood veroordeeld. Op het hooren lezen van het vonnis ontzonken hem zijne krachten schier geheel. In de wachtkamer teruggebracht, scheen hij echter eenige geestkracht te herkriften, en riep uit, terwijl hij met de regter hand hevig tegen zijn voorhoofd sloeg: »Alles, wat mijn verdediger gezegd heeft, is toch de zuivere waarheid.»

Parijs, 30 dec. De *Semaphore* meldt, dat zij in haar aanstaand nummer eenen brief van *M. J. Mazuel-Corsy* zal publick maken, die zich thans te Marseille bevindt, en waarin deze ex-president der junta van Barcelona ophelderingen geeft oopens de gebeurtenissen, waarvan Katalonië's hoofdstad de schouwplaats is geweest.

— Wij ontvangen tijdingen uit Madrid van den 21sten. De regent wordt er den 31sten verwacht. Men zegt, dat de militaire kommandant *Gutiérrez* in dezelfde bediening naar Grenada is gezonden. In geval van ontbinding der cortes, zoude de hoogerhand gegeven worden aan de heeren *Gonzalez* en *Fuando Infante*, die, zegt men, het tegenwoordige ministerie zouden vervangen; maar niets van dit alles is nog stellig zeker.

Parijs, 30 dec. Men verzekert dat de Spaansche regent, bij het verlaten van Sarria, aan den generaal *Seane* instructiën gegeven heeft, om Barcelona van nu af met mindere gestrengheid te behandelen. Zoo als verwacht werd, ging het innen van de oorlogsschatting niet dan uiterst moeilijk.

SPANJE.

Madrid, 21 dec. De »*Heraldo*» maakt het bericht des generaal *Pastor* aan den minister van oorlog, betrekkelijk de overgave van het fort Atarazanas, bekend. Dit breedvoerig document behelst slechts bekende daadzaken. *Pastor* prijst zeer het gedrag des heeren van *Leseps*, wiens bemiddeling hij meermalen aangezocht heeft, en die niets heeft gespaard, om bloedvergieten te voorkomen.

BELGIË.

Brussel, 29 dec. Naar aanleiding van de loopende geruchten, alsof in Nederland ernstige bedenkingen zouden worden gemaakt tegen het tractaat van den 5den november, begint men het daarvoor te houden, dat ook hier te lande welligt meer bezwaren tegen dit verdrag zullen worden geopperd, dan men in den beginne had gedacht. — Intusschen zijn de afgevaardigden der eigenaars van de kolen-mijnen aan de Maas herwaarts gekomen, om de regering het verbeteren van de vaart langs dien vloed zeer ernstig aan te bevelen.

Brussel, 30 dec. Hier te lande is een genootschap gevestigd, 't welk eene beurtvaart, met zeil-schepen, tusschen België en Brazilië zal onderhouden. Zes malen 's jaars, en wel den eersten maart, mei, juli, september, november, en den 31sten december zullen er geregeld vaartuigen van Antwerpen naar Rio Janeiro vertrekken.

Brussel, 31 dec. Er was dezer dagen te Brugge een crimineel rechtsgeeding aanhangig, hetwelk in eene hooge mate de deelneming des publieks heeft opgewekt. Zekere heer *Diets*, stations-chef van den ijzeren spoorweg te Ostende, zijne vrouw in overspel gevonden hebbende met zekeren *Liben*, loste op dezen een pistool en schoot hem in tegenwoordigheid zijner overspelige mannares dood. Oppervlakkig beschouwd, was deze manslag, onder deze omstandigheden, door eenen echtgenoot op zijns overspelige wedehelft of op haren medeplichtige gepleegd, volgens de bestaande penale wetten niet strafbaar. Intusschen scheen uit de instructie der zaak te blijken, dat deze manslag niet zoo zeer was gepleegd ten gevolge eener plotselinge opwelling van gramschap, hoedanig alleen de wet als niet strafbaar beschouwt, op het oogenblik namelijk dat de echtgenoot de getuige wordt zijner eigene schande, maar veelmeer eene daad, welke eenigermate bedacht en voorbereid was. Immers had *Diets*, de ontrouw zijner vrouw vermoedende en daarna in dit zijn vermoeden door het lezen van onderschepte brieven gesterkt; zelf *Liben* uitgenoodigd of ten minste gemaagt hij hem te komen; hij had, na diens aankomst, eene reis van eenige dagen voorgezeten, en zich inmiddels van pistolen voorzien hebbende, was hij heimelijk naar het echtelijk huis teruggekeerd, en door den kelder in huis gekropen, na zich alvorens verzekerd te hebben, dat *Liben* bij zijne vrouw was. Hij vond de misdadige gelieven bij elkander, volgens zijn beweren op heeter daad van overspel, ofschoon deze omstandigheid niet geheel duidelijk uit de debatten is gebleken, loste een pistoolschot in den buik van den twintigjarigen *Liben*, en, toen dit hem nog niet afmaakte, nog een tweede door diens hoofd; waarna de ongelukkige geen teken van leven meer gaf. *Diets* stond mitsdien te recht beschuldigd van doodslag met voorbedachten rade, en zonder te vallen in een van de ermen der wet, welke den doodslag verontschuldigt. De procureur-generaal eischte zijne schuldigverklaring, doch de jury verklaarde hem niet schuldig, en hij werd onder het luide gejuich der talrijk toegevoelde menigte vrijgesproken.

Binnenlandsche berichten.

's Hertogenbosch, 29 dec. Heden heeft het provinciaal hof uitspraak gedaan in de zaak van *Cornelis Heykens*, beschuldigd van feitelijke wederspanningheid, gewapenderhand, jegens openbare ambtenaren, opzigers der jagt, in de uitoefening hunner bediening gepleegd, en denzelfden veroordeeld tot de straf van eerloosverklaring, vijf jaren confinement en in de kosten. De veroordeelde heeft zich in cassatie voorzien.

In dezelfde zitting is de zaak van *Antonius Perrini*, oud 24 jaren, behandeld geworden. Deze persoon is beschuldigd van het moedwillig toebrengen van slagen aan zijnen wettigen vader, en aangeklaagd van het toebrengen van slagen van eenen agent van politie, tijdens deze in de uitoefening zijner betrekkingen werkzaam was. De advocaat-generaal concludeerde tot eerloosverklaring en een confinement voor den tijd van zes jaren. De heer mr. van der Does de Killebois is als verdediger ambtshalve opgetreden; aantanden donderdag zal het hof in deze zaak uitspraak doen.

Leeuwarden, 29 dec. De heren *Vosmaer* verhaalt in zijne *Kunst om lang te leven en wel te sterven*, dat de hoogste ouderdom in ons vaderland bereikt werd te Leeuwarden door eene ongetrouwde vrouw, van *Breen* geleen genaamd, die 115 jaren oud werd. Als eene merkwaardigheid van hoogen ouderdom uit den tegenwoordigen tijd kunnen wij mededeelen, dat zekere *Gerhanna Willem*, weduwe van *Wetling* te *Breda* was

wonende hier ter stede in de Blokstraat, op dag den 25sten december jl. den ouderdom van derd jaren heeft bereikt. Vroeger was zij koopman in zeevisch. Van de negen kinderen, die zij ter wereld bracht, zijn nog twee hoogbejaarde dochters leven. Haar man bereikte den ouderdom van 75 jaar, haare oudste zoon dien van ruim 70 en de jongste van 80 jaren. Hare gezondheid, natuigen en verdienstelijke vermogens zijn nog vrij wel, ofschoon zij haar vroeger beroep veel geleden heeft. Zij verkeert met de haren in behoefigen toestand, hoewel zij den stads armenstaat, wegens hare hooge jaren, al ruim bedeed wordt.

Middelburg, 30 dec. Naar men vernooemt is het stedelijk bestuur eene belangrijke deliberatie ahangig, welke ten doel heeft, om den binnen de stad vervallen graanhandel, welke vroeger een algemeen vertier opleverde, uit dien vervallen staat zooveel mogelijk op te beuren en te doen herleven en zonden, onder meer andere bepalingen, de daarvoor gedragene middelen voornamelijk hierin bestaan om, ter bevordering der mededinging en eenheid dezen en voornamelijk van handel, de Walschersche markt, welke tot heden toe afzonderlijk op de groote markt gehouden wordt, te doen vervallen, en voor den verkoop van alle granen onderzocht de gewone markt op de graanbeurs te wijzen, terwijl, met opzigt tot de wijze van verkoop deze producten, een ieder, zoo in als afgeveenen van dit eiland, bij afwijking van vroegere ordeningen, gerechtigd zoude zijn, om deze in persoon zonder tuschenkomst van pondgaarders of commissieairs, aldaar op monster aan te bieden.

Ingeval dit voornemen, hetwelk zich in menigerle opzigt gunstig voordoet, verwezenlijkt mogt worden, dan is het ook te hopen, dat de afgezetenen van dit eiland, met name die van Noordbeveland en het voormalig Staats-Vlaanderen hun belang ingezien, hunne granen niet langer mer naar andere plaatsen zullen afzenden, om dezelve aldaar, tot wat ook, te laten verkoopen, en zich somwijlen nog als bankroeten bloot te stellen maar in persoon met hunne monsters op deze markt zullen komen, ten einde de waarde hunner veldvruchten mede te helpen regelen en naar verkiezing te kunnen afzetten of behouden; — maar wie deze voor de stad zoo heilzaam zaak krachtadig zouden kunnen ondersteunen, en zonder welke dezelve slechts een weinig nut zou verspreiden, zijn de ingezetenen van Middelburg en ven, voornamelijk zij, die met aanzienlijke middelen bedeed zijn, bijaldien zij in het belang hunner staat en mede ingezetenen konden besluiten, om het geheel hetwelk alhier aan een genootzaam getal handelaren en speculanten in granen bestaat, uit hunne eigene boezem aan te rullen, door, in vereeniging met elkander, een toereikend kapitaal onder een kunnig beheer voor dezen handel beschikbaar te stellen, of ten einde door eigene oogten te kunnen zien, zich zelven of hunne kinderen in dit vroeger zoo winstgevend vak op te leiden, vermits het toch ontegensprekelijk is, dat geene noemenswaardige afzettingen van granen op den duur kunnen laats grijpen, bijaldien er geene middelen of uitwegen bestaan, om dezelve eene verdere bestemming te veeuen.

België

HOOGHE RAAD DER NEDERLANDEN

Zitting van 20 December 1842.

HET JOURNAL DU LIMBOURG ET EN DEUXIEME TRIESTRIENT.

De voornaamste overwegingen, waarop de uitspraak van den Raad in deze is gegend, luiden als volgt:

De Hooge Raad enz. *Overwegende* dat de requirant, bij incidenteel arrest van gemeld gerechtshof van 24 juni 1842, niet aanneemelijk is verklaard in zijne conclusie, strekkende tot vernietiging van voornemens incidenteel vonnis, en ten einde door het gerechtshof zoude worden bevolen, dat de door hem opgegevene getuigen onder eede zouden worden gehoord; zijnde hij hetzelfde arrest gelast, dat gemeld vonnis zoude worden ten uitvoer gelegd, en dat met het onderzoek der zaak zoude worden voortgegaan, met vrijlating van den requirant, om, nadat het hof over de wankveijven van *Jaster* en *helaasgende uitdrukkingen*, eene bepaalde ondervraagende, hem te laste gevee, zoude hebben geoordeeld, en indien het hof zoude verklaard hebben, dat de quaestieuse feiten, in gemeld journal verzet, daarstellen eenvoudige scheldwoorden, voor

... bij artikel 471, n°. 11, wetboek van strafregt, te doen hooren, ten einde te bewijzen, dat die scheldwoorden was uitgeroepen geworden; dat het gerechtshof, regt doende op het hooger beroep, zoo door den officier van justitie bij de rechtbank te Maastricht, als door den requirant ingeroepen van het definitief vonnis der arrondissementsrechtbank te Maastricht van 2 mei 1842, bij arrest van 30 juni 11., gemeld vonnis heeft vernietigd en den requirant schuldig verklaard van in het op nummer van het dagblad *Journal du Limbourg*, zijnde gedrukte geschriften, welke verspreid en wel in de artikelen, in het arrest vermeld, en voornoemden ROUFFAER te hebben te laste gelegd en te maken (bij het arrest nitgedrukt), welke, indien deze bestonden, hem aan den haat en de verachting zijner medeburgers zoude blootstellen, zonder tot steun van dier aantijging het wettig bewijs te hebben bijgebracht, met verdere verklaring, dat dit het wanbedrijf van *laster* daargestelt, en met afdeeling te dier zake, gelijk in den aanhef van het arrest is vermeld;

... met betrekking tot het *incidenteel* arrest, dat, naar de bepaling van artikel 368, Wetboek van strafregt, eene bepaling bevat van de gronden van de afwijking, welke een beschuldigde wegens *laster* die aanklagt zal mogen aanvoeren, daarin eene geenszins ligt opgesloten, dat het hem niet zoude staan, om, door getuigen tot ontlasting, het zij onschuldig aan te toonen; het zij van zoodanige omstandigheden te doen blijken, welke op de toerekenbaarheid van het feit, of op de toepassing der wet van invloed zouden kunnen zijn;

... dat de toelating van het getuigen-bewijs in zake van *laster*, den regter de bevoegdheid niet beneemt, om de getuigen in hunne verklaringen te bepalen tot de daadige feiten, welke niet in strijd zijn met het verbod, vervat in artikel 368;

... dat het getuigen-bewijs tot ontlasting behoort onder de wettige middelen van verdediging, zoo als onder anderen blijkt uit artikel 247, in verband met artikel 227, Wetboek van Strafvordering, en vooral uit artikel 182 van hetzelfde wetboek;

... dat mitsdien bij het *incidenteel* vonnis van april 1842, was te kort gedaan aan het wettig recht van verdediging, en hetzelfde dus bij voormeld *incidenteel* arrest had behooren vernietigd te worden;

... dat derhalve niet alleen dat arrest maar ook het ingeroepen definitief arrest behoort vernietigd, en eene nieuwe afdeeling over zake berouwen te worden; met op artikel 105 en 106, Registerlijke Organisatie; en met op die gronden het *incidenteel* arrest, op 21 juni 1842 door het provinciaal gerechtshof in Limburg in hooger beroep gewezen;

... En regtdoende ten principale op de in appel van het *incidenteel* vonnis genomen conclusie; vernietigt hetzelfde vonnis, en verklaart den requirant gerechtigd tot het doen hooren van getuigen tot ontlasting;

... Vernietigt voorts het definitief arrest, ten laste van den requirant door het provinciaal gerechtshof in Limburg op den 30 juni 1842 in hooger beroep gewezen; verwijst de zaak naar het provinciaal gerechtshof in Noord-Brabant, ten einde op eene openbare terechtzitting van hetzelfde hooger getuigen-verhoor, het inachtneming der bepaling van art. 368, Wetboek van Strafvordering, te doen plaats hebben, en de zaak vervolgens nieuw te instrueren, en regt te doen op het hooger beroep van voormeld definitief vonnis, ingeroepen zoo door den officier van justitie bij de arrondissementsrechtbank te Maastricht, als door den requirant;

... en gelast, dat de kosten, op het hooger beroep van het *incidenteel* vonnis, daarmede die in cassatie gevallen, zullen worden gecorree door den staat.

Ingezonden stukken.

De onafzetbaarheid van de leden der Eerste Kamer.

... Ingevolge artikel 82 van de grondwet, worden de leden der Eerste Kamer aangesteld voor hun leven; en, naar artikel 184, de leden van den Hoogen Raad en provinciale hoven, benevens de procureurs-generaal en dezelve, ingeslijks voor *in leven*. Naar het gewone spraakgebruik hadden deze uitdrukkingen, tot de laatste nooit eene andere betekenis gehad, dan om de onafzetbaarheid dier leden en ambtenaren te verzekeren en dezelve tegen aftopping, door ministeriële bevelen, te waarborgen. Of nu, bij het vervaardigen

der grondwet, uit de ware grondbeginselen is uitgegaan, toen deze aanstelling voor het leven tot de procureurs-generaal werd uitgestrekt, willen wij niet beslissen. De heer DE BOSCH KEMPER, in zijne ontwikkeling van het Wetboek van Strafvordering, meent, dat men daarbij de theorieën op het oog had, ontstaan na de Fransche omwenteling, volgens welke de leden van het openbaar ministerie beschouwd werden als officieren der wet; maar dat, meer overeenkomstig met den aard van een constitutioneel koninkrijk, men later van dat denkbeeld is teruggekomen, die betrekking beschouwd heeft als een uitloeijsel van de uitvoerende magt des konings, en dan ook, bij de wet op de registerlijke organisatie, de onafzetbaarheid wel tot de registers, maar niet tot de officieren van justitie heeft uitgestrekt. De heer TRIBONEL SIBEXARTX, daarentegen, in zijne aanmerkingen op genoemd werk, was van meening, dat, reeds onder onze oude republiek, de procureurs-generaal beschouwd moesten worden als officieren van de wet. — Wij willen in dit alles geen oordeel vellen, maar gelooft, dat, indien het werkelijk behoorde tot de verbetering onzer constitutionele instellingen, om de procureurs-generaal, als emanerende van de uitvoerende magt des konings, afzetbaar te maken, die verbetering niet kon worden daargesteld dan bij eene herziening des grondwet. De heer VAN HALL zag dit anders in; hij meende het doel langs eenen anderen weg te kunnen bereiken; alleen het artikel 184 op het oog hebbende, zonder de geheele grondwet te lezen, beweerde hij, met baliespitsvindigheid, dat de onafzetbaarheid der registerlijke ambtenaren niet gelegen was in de woorden, *aangesteld voor hun leven*, maar in eene volgende zinsmede van het artikel, in hetwelk alleen van registers en niet van procureurs-generaal gesproken werd. Deze leer liet men eerst in een geacht regtsgeleerd blad insinueren, en werd luide door den minister en door zijn *Nieuwsblad* verkondigd. In de Tweede Kamer traden zelfs mannen op, van welke men zulks nimmer had kunnen verwachten, om dit dwaalbegrip te huldigen; en bedroevend was het te vernemen, dat de meerderheid der Kamer dienovereenkomstig besliste, dat de woorden in de grondwet geschreven, *aangesteld voor hun leven*, geene onafzetbaarheid, geene onafhankelijkheid meer beteekenden. Dacht men er dan niet aan, dat, volgens artikel 82, met dieselfde woorden de onafzetbaarheid van de leden der Eerste Kamer was verzekerd; dat de waarborg van die Kamer voor de natie alleen bestaat in die woorden, dat de leden dier Kamer, gering in getal, aangesteld door den koning, hunne onafhankelijkheid alleen ontleenen uit hunne benoeming voor hun leven? Neemt men de beteekenis aan, welke men thans aan die woorden wil geven, dan zijn ook de leden der Eerste Kamer afzetbaar. Die Kamer staat of valt met dezen uitleg. Onze constitutie wordt daardoor bedreigd en de koninklijke magt, die gewaarborgd is door de constitutie, geschokt. Gelukkig is het, dat de Eerste Kamer bedacht was op zelfbehoud; zij verwierp een ontwerp, bij hetwelk eene aanstelling voor het leven geene onafzetbaarheid meer beteekende. Zij beschaamde de verdedigers van dat ontwerp. — Maar, zoo wij vernemen, had de verwerping plaats met de meerderheid van slechts eene enkele stem. Laten de ministers zich nu maar niet doen afschrikken; met de benoeming van twee of drie nieuwe leden in die Kamer, op welke men kan rekenen, is de zaak toch gevonden en zal het fraaie ontwerp nog kunnen doorgaan.

Jagtzaken.

*Olim truncus eram falinus invida lignum,
Quum labor, incertus scannum faceret, ac Priipum
Maluit esse Deum*
Horatius, Sat. VIII.

Relaas.

Op den dertiensten juni 1842, heb ik ondergeteekende JAN HEUVEL, opziener der jagt, uit kraachte mijner aanstelling van den 15den april 1833, mij bevonden, des namiddags ten twee ure, in de weiden tusschen den Berkel en Aasterkamp, buurschap Ampsen, gemeente Laren, provincie Gelderland; zag ik twee personen in een hooiland, toebehoorende aan den heer baron VAN NAGELL, waarvan de eene, met name GEBRIT JAN GOTINK, inwonende woon op den erve de Aast, in bovengemelde buurschap, bezig met eene mand in een daargelegen kolk, om het water troebel te maken en den visch er uitvangen; daar ik hem naar eene perstende vraag, welke hij niet kon verstaan, maar niet durfde om het te verzwigen; dat hij het

meer had gedaan voor den jongen, dat die graag een vischje wou hebben.
Ik heb gemelde e. J. GOTINK aangeseegd den dag te onthouden en hiervan dit relaas opgemaakt, hetwelk ik, op den eed bij den aanvang mijner bediening gedaan, verklaar overeenkomstig de waarheid te zijn.
Opgemaakt te Lochem den 15den juni 1842.
(Was geteekend) J. HEUVEL,
Opziener der jagt.

Wij, Ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kantongeregte te Lochem;
Gezien het relaas, opgemaakt door JAN HEUVEL, opziener der jagt te Lochem, op den 13 juni 1842;
Gehoord den getuige in zijne verklaring en den beklagde in zijne middelen van verdediging;
Overwegende, dat door bovengemeld relaas, en de terechtzitting door den relatant nader onder eede bevestigd, het wettig bewijs is geleverd, dat de beklagde op den 13 juni 1842, des middags om twee uren, is aangetroffen in eenen kolk in een hooiland, toebehoorende aan den heer baron VAN NAGELL, in de buurschap Ampsen, gemeente Laren; bezig zijnde met het vangen van visch;
O, dat zoodanig iets daargestelt eene overtreding van artikel 8 en 48 der wet van 11 juli 1814 n° 79;
O, dat alzoo door voorschreven relaas wettig is bewezen, dat de beklagde zich op bovengemeld tijdstip heeft schuldig gemaakt aan de overtreding van art. 8 en 48 der wet van 11 juli 1814;
O, dat op deze overtreding toepasselijk zijn de artikelen 8 en 48 van de gezegde wet.
Requireren in naam en van wege den koning,
Dat den heer Kantongeregter behage te verklaren:
I. Dat de daadzaak, zoo als die is geëxposeerd, wettig en overtuigend is bewezen;
II. Dat die daadzaak daargestelt eene overtreding van art. 8 en 48 van de meergemelde wet;
III. Dat des beklagden schuld aan die daadzaak wettig en overtuigend is bewezen, en
IV. Dat op dezelve toepasselijk zijn de artikelen 8 en 48 van de gemelde wet, en derhalve de beklagde bij aantasting bij lijve wegens die overtreding te veroordeelen in eene geldboete van vijf en twintig gulden en verbeurd-verklaring der mand, en tot betaling der kosten van de procedure.
Lochem, den 29 september 1842.
De Ambtenaar voornemend,
(geteekend) J. G. KEMMER.

EXTRACT uit het proces-verbaal der terechtzitting van den 29sten september 1842.

Het openbaar ministerie tegen G. J. GOTINK.
De terechtzitting geopend zijnde wordt de beklagde voorgelaten en hem naam, bedrijf, ondendam, geboorte en woonplaats afgevraagd.
Het openbaar ministerie draagt de zaak voor en het verslag der overtreding wordt voorgelezen.
De getuige ter requisitie van het openbaar ministerie wordt gehoord, namelijk JAN HEUVEL, jagtopziener, wonende te Lochem, oud 50 jaren, welke verklaart den beklagde voor het plegen der overtreding te hebben gekend, denzelven niet te bestaan in den bloede of door aanhuwelijking en in geene betrekking van dienstbaarheid tot hem te staan, en den eed afflegt van de waarheid en niets dan de waarheid te zullen zeggen, vervolgens getuigende: » dat hij niets anders ter bevestiging of verduidelijking van het door hem opgemaakte proces-verbaal kan aanvoeren dan het navolgende:
» dat de mand, welke de beklagde bij zich had, van eenen bodem voorzien was, en dus geschikt om den visch te bewaren, welke door het troebel maken van het water met de hand gegrepen zou kunnen worden; dat er reeds eenige meerpoeten door den beklagde op den oever waren geworpen; — dat de beklagde, toen hij betrapt werd, zeide slechts een vischje te willen vangen voor den kleinen jongen, die op den oever stond; — dat er echter, behalve de gezegde meerpoeten nog geen visch door den beklagde gevangen schijnt te zijn geweest; — dat eindelijk het water waarin zich de beklagde bevond, een drinkboek is, gelegen in eene weide, behoorende onder het goed Ampsen, niet ver van de zoogenaemde Aalspoort en bij hooge waterstanden in verbinding staande met het water van den Berkel.
De beklagde brengt daarop ter zijner verontschuldiging te berde, dat hij geenszins gevischt heeft, maar bezig was, op last van zijnen vader, den bewaarder hoek schoon te maken en de mand gebruikte om het afgevoerden vuilnis uit het water te dragen; — dat de

meerpoeten tevens met het vuilnis uit den hoek waren geschept; — dat hij, op het eerste oogenblik, verrast door de beschuldiging van den jagtopziener, dezen, wel is waar, verzoekt had, deze zaak niet te willen vervolgen, maar geenszins had gezegd visch te willen vangen voor den kleinen jongen.

Het openbaar ministerie draagt zijnen eisch voor.

De beklagde beweert daarop, dat hij geen visch gevangen heeft, dat hij geen vischtuig in handen gehad heeft, en dat men hem dus niet kan bewijzen van te hebben gevischt.

De uitspraak in deze zaak uitgesteld tot den 6den oktober aanstaande.

(Get.) E. F. F. SPIJKER, W. C. H. STARING.
Voor extract conform.
(Get.) W. C. H. STARING.

Vonnis.

De Kantonregter van Lochem, arrondissement Zutphen, provincie Gelderland, heeft gegeven het volgende vonnis in zake, nommer 31, tusschen den heer Ambtenaar van het openbaar ministerie bij het kantongeregte Lochem, eischer ter eener, en

GERRIT JAN GÖTLIX, landbouwer, geboren onder Lochem, wonende onder Laren op het erve de Aas, in de buurtschap Ampsen, ond' twintig jaren, beklagde ter andere zijde, verschijnende in persoon.

Gezien eene akte van dagvaarding, den zestienden september jl. aan den beklagde beteekend;

Gehoord het openbaar ministerie in de voordragt der zaak tegen den beklagde, houdende dat deze zich zoude hebben schuldig gemaakt aan overtreding van artikel acht en acht en veertig der wet van elf juli achttien honderd veertien, op de jagt en visscherij;

Gehoord het verslag van de overtreding, opgemaakt, door den jagtopziener JAN HEUVEL, wonende te Lochem, op den vijftienden juni jl. in ons bijzijn door den griffier voorgelezen;

Gehoord de getuigen ter-requisitie van het openbaar ministerie;

Gehoord den beklagde in zijne middelen van verdediging;

Gehoord het openbaar ministerie in deszelfs schriftelijk overgelegden eisch, strekkende tot veroordeeling van den beklagde, bij aantasting bij lijve, in eene geldboete van vijf en twintig gulden, met verbeurdverklaring der mand en in de kosten der procedure;

Gehoord het antwoord van den beklagde op deze conclusie;

Overwegende, dat door het verslag van de overtreding, door de verklaring van den getuige, en gedeeltelijk ook door de bekentenis van den beklagde, wettig en overtuigend is bewezen, dat de jagtopziener JAN HEUVEL, op den dertienden juni jl., den beklagde heeft betrappt, terwijl hij, voorzien van eene mand, bezig was met het water troebel te maken in een waterkolkje, met het klaarblijkelijke doel om visch met de hand te vangen, als zijnde er reeds eenige meerpoeten op den oever geworpen; dat de beklagde, op de aanvraag van den jagtopziener, geen consent heeft kunnen vertoonen; dat de beklagde, hoewel zulks ter dezer terechtzitting ontkennende, echter op het oogenblik, waarin hij betrappt werd, bekend heeft een vischtuig te willen vangen voor eenen kleinen jongen, die op den oever stond, en tevens den jagtopziener heeft gesmeekt, deze zaak te verzwijgen, en niet te willen vervolgen; dat eindelijk het bedoelde waterkolkje is gelegen in eene weide, behoorende tot het goed Ampsen, niet ver van de zoogenoemde Aalsfoort, eene afwatering, die in de rivier den Berkel uitloopt, en dat dit kolkje bij hooge waterstanden met het Berkelwater in verbinding staat;

O, dat hier, derhalve, met de hand gevischt is in een water, hetwelk niet beschouwd kan worden als behoorende tot een besloten water of tot de visscherij eener buitenplaats of van eenen luthof, en dat wel zonder dat de dader consent bezat;

O, dat het wettig en overtuigend is bewezen, dat de beklagde zich aan deze overtredingen heeft schuldig gemaakt;

O, dat deze overtredingen strafbaar zijn ingevolge artikel 8, 48 en 49, n°. 5, van de wet op de jagt en visscherij;

Gezien artikel 48 van deze wet, luidende: »Al wie beyonden zal worden te vissen zonder daartoe consent bekomen te hebben, zal verbeuren, voor de eerste maal, eene boete van vijf en twintig gulden.»

Art. 8, luidende; »Een ieder, die eenige jagt en visscherij uitoefent, zal voorzien zijn van en op de eerste requisitie van de opziener der jagt moeten vertoonen eene akte» en artikel 49, n°. 5, luidende: »Het is verboden, 5°, om visch met harpoenen, met strikken of met de hand te vangen, op de boete van tien gulden voor de eerste maal;

Gezien artikel 428, n°. 1, 2 en 3, en artikel 207, van het wetboek van strafvordering, benevens artikel 467 van dat van strafregt;

Het Kantongeregte van Lochem, regtdoende in het eerste ressort, in naam en van wege den koning, verklaart ten eerste, dat er op den dertienden juni jl., zonder consent, met de hand gevischt is in een waterkolkje, geen besloten vischwater nitmakende; ten tweede, dat dit feit eene overtreding uitmaakt van artikel 48 en 49, n°. 5, van de wet op de jagt en visscherij;

ten derde, dat de schuld van den beklagde aan deze overtredingen wettig en overtuigend is bewezen; ten vierde, dat deze overtredingen strafbaar zijn, ingevolge artikel 8, 48 en 49 van de zoo even genoemde wet, — en veroordeelt, dienengevolge, den beklagde tot eene boete van vijf en twintig gulden,

en in de kosten dezer procedure, door ons vereffend op eenen gulden en dertig cents, bij lijfswang te verhalen, en met verbeurdverklaring van de mand, waarmede gevischt is.

Aldus met voorlezing der wet gevonnisd en uitgesproken ter openbare terechtzitting van heden, den zesden oktober achttien honderd twee en veertig, door ons MR. ERNST FERDINAND FLORENTIUS SPIJKER, kantonregter, in tegenwoordigheid van den heer LODEWIJK GUSTAAF BERKENS, Ambtenaar van het openbaar ministerie en van dr. WINAND CAREL HUGO STARING, griffier.

(was geteekend) E. F. F. SPIJKER, W. C. H. STARING, voor expeditie
(geteekend) W. C. H. STARING.
(Het eind-vonnis later.)

Advertentiën.

WELGELEGEN, bij ARNHEM, den 31sten December 1842. — Heden overleed mijne innig geliefde jongste Dochter CAROLINA AERNAUDINA JOHANNA GERARDA, in den ouderdom van ruims zeven jaren.
C. LODEESEN.

+++ BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN
+++ DER STAD ARNHEM zijn voornemens,
+++ op Zaterdag den 14den Januarij 1843,
des voormiddags ten 10 ure, op het Raadhuis van gemelde Stad, in het openbaar veilen:

De zware IJPENBOOMEN, staande langs het voetpad, onder langs den Berg, nabij de Rivier den Rijn.

Zullende de aanwijzing der uitgebaakte perceelen twee dagen te voren door den Stads-Baas W. VAN ZOEST gedaan, en de conditiën op de Stedelijke Secretarie gelezen kunnen worden.

Mr. J.B. NIJHOFF, Notaris te Arnhem, qq., is van meening op den 5den en den 19den Januarij 1843, telkens des avonds ten 6 uur, in het Hotel van Holland, in de Weverstraat aldaar, publiek op hoogen te doen inzetten, en finaal en zonder reserve van beraad, aan den meestbiedende te verkoopen:

Een kapitaal hecht en sterk HEEREN-HUIS en ERVE, met extensen TUIN, staande en gelegen binnen Arnhem, in de Weverstraat, Wijk G. N°. 53, Kadastraal Sectie O, N°. 1912, groot 6 Roeden en 20 Ellen; hebbende beneden 6 en boven 8, allen ruime, KAMERS; voorts dito KEUKEN en KELLER, ZOLDERS, REGEN- en WEL-WATER-POMPEN, DOMESTIEKEN-KAMERS, BERGPLAATSEN en verdere Commoditeiten. — Bewoond door Mevrouw de Wed. PASTEUR, en te aanvaarden den 1sten Mei 1843. — Een groot deel der kooppenningen kan, als 1ste hypothek, in dit pand gevestigd blijven.

Te bezigtigen Maandags, Donderdags en Zaturdags van 10 tot 3 uur, mits vooraf belet vragende. Zijnde informatiën omtrent de veil-conditiën verkrijgbaar bij genoemden Notaris.

Uit kracht der onherroepelijke volmagt, verleend bij acte den 15den December 1838, gepasseerd voor Mr. W. H. TAAIJ, Notaris, gevestigd te Arnhem, door MELCHIOR ZERVAAS, Winkelier, en SUSANNA MARIA VAN DEN BERG, Ehelieden, destijds te Arnhem wonende, zal, ten overstaan van genoemden Notaris, in twee veilingen, die gehouden zullen worden in het Logement het Zwijnshoofd, te Arnhem, op Maandag den 16den en 30sten Januarij 1843, telkens des avonds ten acht ure, in het openbaar worden verkocht:

Een Kapitaal, hecht en sterk WINKEL-HUIS, staande op eenen der beste en neringrijkste standen, op den hoek der Broederen- en Bakkerstraat der Stad Arnhem, waarin thans een Manufactuur-Winkel wordt gedreven, vroeger bewoond door E. ZERVAAS, en thans door den Heer T. J. MALDANER, Wijk A N°. 109; en op den Kadastralen legger van Arnhem, aangevezen in Sectie O N°. 1495, groot eene Roede en elf Ellen.

Meerdere inlichtingen te bevragen ten Kantore van den bovengenoemden Notaris.

Op Donderdag den 12den Januarij 1843, des avonds ten 7 ure, in het Zwijnshoofd, te Arnhem, zal, bij toeslag worden getrukt:

Een HUIS en ERVE, staande te Arnhem, in de Rijnstraat, Kadaster Sectie O, N°. 1594, in eigendom bewoond door den Heer F. VAN ENGENBURG; hecht, sterk, en goed onderhouden, en, door deszelfs voordeeligen stand, geschikt voor velerlei Naring en Bedrijf. — In gebruik te aanvaarden met den eersten Februarij 1843. — Ingezet op f4344.

Ter bezigtiging op den dag van toeslag, als mede op Woensdag te voren, van des morgens tien tot des middags twee ure.

Informatiën omtrent de voorwaarden van verkoop zijn te bekomen bij den Notaris VAN BEE, te Arnhem.

Op Zaterdag, den 7den Januarij 1843, morgens ten 10 ure, in de Koude Herberg onder Oosterbeek, zullen in het openbaar verkocht worden:

26 perceelen GRMAKTE DENNEN, liggende in Loopbergen.
9 perceelen BEUKENBOOMEN, bij den Diependal.
11 perceelen AKKERMAAL, in den Diependal Loopbergen.
1 dito WILLIGENHAAR, op de Oosterbeek Weerden.

Aanwijzing bij den Tuinman op Mariëndal.
7 perceelen AKKERMAAL- en 2 perceelen DENNENDUNSEL op den Zonnenberg.

Aanwijzing door H. VAN VEELEN, Koude Herberg.
Voorts eenige perceelen DENNENDUNSEL, op de Grooten Heijenoord.

+++ DE DIRECTEUR der Maatschappij tot
+++ voorziening in het PLAATSVERVANGEN
+++ BIJ DE NATIONALE MILITIE, in de Provincie Gelderland, geeft den belanghebbenden bij de ligting van 1843 te kennen, dat hij, gelijk vroeger, deel geeft in Dezelve Maatschappij, tot en met den 15den Februarij eerstkomende, en dat hij mits dien allen, wien zulks mogt aangaan, uitnodigt om zich, in tijds ten zijnen Kantore, in de Koningstraat, La. F, N°. 9, of bij de Heeren Agenten dezer Maatschappij te vervoegen, ten einde bekend te worden gemaakt met de conditiën der Deelname.

+++ Een Notaris, tevens Burgemeester en Secretaris ten platten lande, in de Provincie Zuid-Holland, vraagt terstond, tegen genoemde van kost en eene vrije kamer buiten 's huis, een fatsoenlijk JONG MENSCH, van de Hervormde Godsdienst, niet beneden de 20 jaar oud, met de Kantoorzaken eenigzins bekend, — gezond en sterk van gestel, — goed en vlug schrijvende, en gunstig getuigschriften kunnende aanbieden.

Adres, door eigenhandig geschrevene en gefrankeerde brieven, onder Letter B, aan den Heer P. LOS, Boekhandelaar op de Voorstraat te Dordrecht.

STOOMVAART-MAATSCHAPPIJ
VOOR DEN
NEDER- EN MIDDEN-RIJN
GEVESTIGD TE
DUSSELDORF.
Met den 2den Januarij 1843, is de dienst tusschen Dusseldorp en Rotterdam oorlooppig en tot heden aankondigingen gesloten.
Arnhem, 1 Januarij 1843. C. W. BAECK.
Agent.

Met permissie van het Eel Actie...
SCHOUWBURG EN ARNHEM
Théâtre des Variétés
Onder Directie van W. HEMPEL.
N°. 8 van het abonnement.

Op Woensdag den 4de Januarij 1843.
Introductie bij de intrede in het Nieuwe Jaar
De Beide Antons,
Zangspel in 2 Bedrijven. Muziek en verscheidene Composities voorafgegaan door:

HET GEHEIM.
Zangspel; Muzik van Solid
Beide deze stukken nouit alhier vertoonden.
Het Spektakel zal bröten worden mit

DE BLOEDUIGERS.
Vrolijk Blijspel met Zang. Vaudeville in een Bedrijf.

* Bij den Boekhandelaar NIJHOFF, te Arnhem is gedrukt en te bekomen:
Mr. J. M. DE KEMPIJAER, REDEVOERIN over de beoefening der Letteren en Wetenschappen de edelste bemoeijng van den beschaafden Mensch gehonden bij gelegenheid der plechtige viering van vijftigjarig bestaan van het Natuur- en Letterkundig Genootschap PROBESE CONAMUR te Arnhem, Maandag den 1sten November 1842. Grootste Prijs 40 Centen.
Uit hoofde van dit stukje slechts weinige Exemplaren in den handel zijn, kan het niet algemeen in commissie worden verzonden.

Waterhogte te Arnhem.
Den 2 Jan. 1 El 4 Palm Duim; gew. 30 Duim; gev. 0

Bersberigt.
Effecten-soctet, ten half 5 ure,
Zond, 1 Januari.
Integralen 52 1/2. Oep. Ardoins 16 1/2. Porting... pCt. 34 1/2.
Tot de genotgerde krsen zijn slechts eenige genotgerde postjes verhandeld.
Te Arnhem, * bij C. THIEME, Boekdrukker.